

21. Lýsing Eggerts Ólafssonar á
Eyrarbakka fyrir 140 árum síðan.
-

Sber ferðabók Eggerts Ólafssonar og
Bjarna Pálssonar um ferðir þeirra á
á Íslandi árin 1752 - 1757. Rvík 1943.
Bls. 252-253, 259 og 306 - 307.

Kafla þennan úr ferðabók þeirra Eggerts
og Bjarna hefur Jón þýtt og birt í hinu
handskrifaða sveitablaði "Bergmál",
4 tbl. laugardaginn 22. desember 1894,
er hann hélt úti á árunum 1894 -95.
Bls. 13 - 14.

1 blað í stóru broti með hendi
Jóns Pálssonar, ritað 1890 - 91.

Lipsing Eggerts-Olafssonar á Eyrbakka fyrir 140
árum síðan

MS.
306
-307

Eins og kunnugt er, er höfnin á Eyrbakka mjög hattuþæg
og hafa skip oft farist þar. Ströndin er stórjum þakin og brýtur
brim á þeim itulega. Líður fyrir um skipunum lagt í þess árósi,
en þá voru þau smærri og ristur grynna en nú. Samt er botninn þar
breytilegur sakis árstraumanna og brims úti fyrir. Þó mátti gjöra þar
gott skipalegi með miklum tilkostnaði.

252
-253

Þat er almennt álitit, að þeir, sem búa í grend við hafnis þess, sem erlend
skip koma á, séu öðrum fremur lyddur og ómennni, og liggur nú orsök
til þess, að þeir lea meira illt en gott af hinum erlendu. Gamla fólkvit
lifir í sukki og svalli og um uppeldi óskuldyðins fer þar eptir. Samt er
ekki þar með sagt, að ekki sé þar gott fólk innanum, eins og meðal hinna
erlendu sjálfr. Af þessari orsök hafa Eyrbýggjar óort á sér fyrir ódelöku
og sóðaskap; enda býr þar á litlu svæði fjöldi folks í litlu þorpi, sem er
í kirkjuvökn. Þar eru 19 stórir bær og á hverjum þeirra frá 3 til 4 heimil.
og auk þess undir 90 hjáleigur og ómábyti. Verzlunarstaturinn er einn
með þeim stóðtu á landinu hvað að öken snertir bæði frá suður- og austur-
landinu. Meit er þar verlat með kvitþjennat, sem er slátrat þar á stadnum,
og síðan saltadur ridur í kunnur og fluttur til Kaupmannahafnar. Hafa Eyr-
bæklingar við það daglaunavinnu, venjulega 1 mádur frá hverjum bæ.
Hefur hver slátrari heimilisfólk sitt sér til aðstodar, einkum börn og kven-
fólk. Vinna þess er bæði óhreint og hefur midur góð ábrif á framferð
óskuldyðins, sem lesir í henni allskonar óknytti, svite, drykkjuilark
og illan munnsöfnud. ¶

Uppaf Eyrbakka liggur "Flóinn"; eru þeir sem þar búa kaldir
einfaldir og kallatis "Flóafífl". En þat er rangnefni og á sjálfsagt
riót sína að rekja til einhvers sjerstakó tilfelli; því ekki eru Flóa-
menn höti einu heimskari í tali en nágrannar þeirra. Má vera að
nafn þetta sé dregit af því, að þeir eru "blátt áfram" og ferdast gjaldan
ítt fyrir takmörkin á byggjarlagi sínu; gjaldan lengra en til kirkju;
enda gefur hjerad þeirra fleit það af sér, sem þeir vit þurfa til lífsins
viturhalds, að því litlu undanskildu, sem þeir fá frá nágrömmum
simum og úr Kaupsstatnum. Líka getur nafn þetta komit af því,
að Flóamenn vit hafa ýms ort og taloketti, sem ekki eru brúkatir
annarsstadar, líkt og Skapfellingar, en sem at mestu leyti er þó góð
og gild íslenska, og eign þeir heidur skilit fyrir þat; enda mun
málit hvergi vera talat jafn þreint og óþagat í grend við kaup-
stadina, sem þar.

259
-259

Eyrbæklingar stunda fiskiveidar á smábátum; en ekki róa
þar átrir, en innlendir.

Skrifad 1890-91